

Тукъ ще съобщимъ една такава просба на тракийското село **Скаптопара** (при Горна Джумая) до императора Гордиана III (въ 238. г. сл. Хр.), която селянитъ изпратили на императора чрезъ своя съселянинъ Аврели Пиръ, който служелъ въ императорската гвардия въ Римъ.

*

„До императора Цезара М. Антония Гордиана, благочестивия, щастливия Августа, просба отъ селянитъ скаптопаренци или гресити. Ти често си казвалъ въ рескриптитъ си, че повече желашъ въ твоето най-щастливо и всевъчно време да се населяватъ и подобряватъ селата, отколкото да се прогонватъ жителитъ имъ: подобно нѣщо е пригодно и за благосъстоянието на хората и за въ полза на твоето най-свещено съкровище. Затова и сами ние представяме на твоята божественостъ законна просба, молейки те да погледнешъ милостиво на следното ни искане. Живѣемъ и притежаваме имотъ въ гореспоменатото село, което е много приятно, понеже има топли извори и лежи въ срѣдата на два стана, находящи се въ твоята Тракия. И докогато жителитъ, живѣещи тамъ отъ старо време, оставали небезпокоени и нежтнати, плащали лесно данъцитъ и другитъ налози. А когато отъ време на време нѣкои почнаха да вилнѣятъ и да изнасилватъ, тогава и селото почна да се накърнява. Понеже две мили надалечъ отъ селото ни става прочутъ панаиръ, тия, които пребиваватъ тамъ зарадъ панаира по 15 дни не оставатъ на мѣстото на панаира, ами го напускатъ и дохождатъ въ нашето село и ни принуждаватъ да имъ даваме жилище и да разходваме за оздравяването имъ и много други нѣща безъ да ни плащатъ. Освенъ това и войници, прашани другаде, оставатъ пжтя си и дохождатъ при насъ и сжщо ни накарватъ да ги приемаме въ кжщитъ си и да имъ даваме припаси, безъ да плащатъ нѣщо. Пребиваватъ повечето за ползуване отъ водитъ и намѣстницитъ (управителитъ) на провинцията и твоитъ прокуратори*). И властитъ непрестанно приемаме, понеже е необходимо, а другитъ, като не можемъ да ги търпимъ, обръщаме се често къмъ намѣстницитъ на Тракия, които, съгласно съ божественитъ ти заповѣди, поржчаха да не бждемъ безпокоени; тѣй като ние заявихме, че не можемъ вече да търпимъ, ами дори имаме помисълъ да напуснемъ и бащинитъ огнища поради насилието на тия, които идватъ при насъ. И, наистина, отъ много домовладѣлци останахме твърде малко и известно

*) Прокураторъ — помощникъ на управителя на провинцията, който носѣлъ титлата легатъ.